

HET is op het Erasmiaans Gymnasium een nog jonge traditie – ze dateert van 1954 – dat de eindexamen-candidaten aan het einde van hun laatste schooldag de zgn. pompa houden. Ze trekken dan in optocht naar het beeld van de patroon van hun school en hangen Erasmus een krans om de oude schoulers.

Dit jaar reden ze in Jan Pleziers naar de Laurensplaats en hebben uno ex eis praeunte: terwijl een van hen, vanaf de sokkel, met een scheepsroeper gewapend, regel voor regel voorzei, in koor de hier volgende tekst, die was afgestemd op het Erasmusjaar 1969, de grote Rotterdammer toegeroepen.

O Patrone magne,
 Quingentos ante annos
 Hac in urbe nate,
 ‘Civis omnium praestantissime’,
 DESIDERI ERASME
 ROTERODAME,
 Statua qui hanc urbem exornas
 ‘-τὴν κρείττω τὰ συγγράμματα δείξει’ –
 Tui alumni Te salutamus.
 Tuae alumnae Te salutamus.
 Fave, precamur, huic oppido tuo.
 Fave, precamur, gymnasio tuo
 Erasmiano.
 Et praecipue nobis
 Miseris, miserioribus, miserrimis,
 Brevi inde abituris.

Dat is: O grote Beschermheer,
 Gij, die voor 500 jaar
 In deze stad geboren zijt,
 ‘Boven allen aldervoortreffelijkste burger’
 DESIDERIUS ERASMUS
 VAN ROTTERDAM,
 Die met Uw beeld deze stad siert

- 'Het betere zullen Uw geschriften tonen' -:
Wij, Uw leerlingen, groeten U.
Begunstig, bidden wij, deze Uwe stad.
Begunstig, bidden wij, Uw Gymnasium
Erasmianum.
En bovenal ons,
Ellendigen, ellendigeren, allerellendigsten,
Bestemd binnenkort vandaar heen te gaan.

N. v. d. B.